

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216213006
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216213006.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu : Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Košice ul. Hlavná 104, IČO: 47 243 368, zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Banská Bystrica, ul. Janka Kráľa 7, IČO: 40 887 481, proti žalovanému : X. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., ul. E. XXX/XXA adresa pre doručovanie: M. ul. W. XX/XXX, o zaplatenie 153,29 euro s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 28. novembra 2017, č.k. 6Csp/40/2016-55 vo výroku, ktorým súd povolil žalovanému splátky a vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd povolil žalovanému zaplatiť priznanú sumu v splátkach ako aj vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 150 euro s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150 euro za čas od 31.05.2015 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 10 euro, ktoré splátky sú splatné dňa 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok, počnúc 30. dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čí len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd konanie o zaplatenie sumy 3,29 eura s príslušenstvom zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 488 a § 489, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka ako aj § 2 písm. c/, d/, § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy ako aj § 1 ods. 2, 3 a § 24 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. Konštatoval, že medzi stranami sporu bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, a to s prihliadnutím na ust. § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.05.2014. Na každú spotrebiteľskú zmluvu je potrebné prioritne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy vyplynulo, že veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 150 euro, ktorý úver žalovaný mal zaplatiť do 30.05.2015. Žalovaný si svoju povinnosť v lehote dohodnutej na vrátenie úveru nesplnil a ani doteraz úver žalobcovi nezaplatil. Nebolo sporné, že žalovanému podľa zmluvy, ktorú strany sporu uzavreli, vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi sumu ktorú od neho dostal, preto ho súd zaviazal na zaplatenie tejto sumy tak, ako uviedol vo svojom výroku. Zároveň priznal žalobcovi od 31.05.2015 úrok z omeškania, pretože žalovaný bol od tohto dňa v omeškaní s plnením tohto peňažného záväzku, keď dlh bol splatný dňa 30.05.2015. Súd ho zaviazal zaplatiť úroky v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a pri čiastočnom úspechu oboch strán vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd povolil žalovanému zaplatiť priznanú sumu v splátkach po 10 eur mesačne ako aj vo výroku o náhrade trov konania podal odvolanie v zákonnej lehote žalobca, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvej inštancie a zaviazania žalovaného

zaplatiť mu priznanú sumu v zákonnej 3 dňovej lehote a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu trov konania vo výške 100%, alternatívne sa domáhal zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých častiach a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal, že procesným postupom súdu prvej inštancie mu bolo ako strane sporu znemožnené uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré odôvodňoval tým, že poukázal na svojvoľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď bez akéhokoľvek návrhu zaviazal na plnenie v splátkach bez vyjadrenia žalovaného, resp. bez posúdenia jeho majetkových možností a schopností, pričom uloženie plnenia v splátkach neodôvodnil. Rovnako neodôvodnil ani výšku splátok. Túto považuje za neprímeranú. Oproti výške dlhu, keď nárok bol v sume 150 euro a takto by bol splatný v lehote dlhšej ako jeden rok. Zároveň nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým mu neboli priznané trovy konania. Žalobu zobral späť z dôvodu rýchlosti a hospodárnosti konania iba v sume 3,29 eura, čo predstavuje 2% zo žalovanej sumy. Mal preto úspech v spore vo výške 98%. Pokiaľ súd rozhodoval podľa pomeru úspechu a neúspechu v spore, jeho úspech ani zďaleka sa nepribližoval k polovičnému úspechu v spore. Má za to, že trovy konania by mal znášať žalovaný, keď žaloba bola voči nemu podaná dôvodne a zároveň mal za to, že neexistuje tu dôvod, pre ktorý by mal znášať trovy konania len z dôvodu, že žaloba bola vzatá späť v nepatnej časti.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku týkajúcom sa zročnosti priznanej pohľadávky ako aj vo výroku o náhrade trov konania zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom konania bol nárok žalobcu uplatnený na súde prvej inštancie dňa 04.08.2016, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť mu sumu 153,29 eura s príslušenstvom na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 29.04.2005 o poskytovaní spotrebiteľského úveru, iného úveru o pôžičke a zároveň zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie o podanej žalobe rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 150 eur ako aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150 euro za čas od 31.05.2015 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 10 euro, ktoré splátky sú splatné vždy 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok, počnúc 30. dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd konanie o zastavenie 3,29 euro s príslušenstvom zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. V dôsledku podaného odvolania žalobcu sa tak predmetom odvolacieho konania stal vyhovujúci výrok napadnutého rozsudku v časti splatnosti priznaného nároku žalobcovi ako aj výrok o náhrade trov konania. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal konkrétne svojvoľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a jeho nepreskúmateľnosť vo výroku, v ktorom súd zaviazal žalovaného na plnenie v splátkach a rovnako namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania.

Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia má obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti samotného výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia rozhodnutia predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a jeho odôvodnenie musí byť i prostriedkom kontroly a správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia, t.j. musí byť preskúmateľné.

8. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je potom aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Vyjadruje to aj vyššie citované ust. § 220 ods. 2 CSP.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potrebné dať za pravdu žalobcovi, že súd prvej inštancie svojim rozhodnutím vo výroku, ktorým povolil priznaný nárok žalobcovi splácať žalovanému po 10 eurových mesačných splátkach je absolútne nepreskúmateľný. Dokonca je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie dôvody, pre ktoré povolil žalovanému zaplatiť priznanú sumu v mesačných splátkach absolútne neodôvodnil a v tejto časti je nielen rozsudok nepreskúmateľný, ale absentujú tu akékoľvek dôvody a závery, ktoré viedli súd prvej inštancie k takémuto rozhodnutiu vo veci.

10. V zmysle § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Súdna prax pri úvahe o určení lehoty na splnení povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach vychádza z konkrétnych okolností prípadu. Je nutné prihliadnuť na osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť prejavenu v snahe o plnenie záväzku dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa. Ako aj to, či povolenie splátok prisúdenej sumy v splátkach neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa. Súd pritom môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Preto súd musí určiť lehotu na plnenie tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k zmareniu právnej istoty medzi sporovými stranami.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvej inštancie opätovne rozhodne o určení lehoty na plnenie, či už v trojdňovej zákonnej lehote alebo v prípade, že je tu odôvodnený prípad, môže určiť aj dlhšiu lehotu. Jeho povinnosťou však bude prihliadnuť k vyššie uvedeným kritériám pre určení lehoty na splnenie povinnosti a posúdiť i vzhľadom na výšku priznanej sumy žalobcovi, či v danom prípade je potrebné zaviazat' žalovaného na zaplatenie tejto sumy v trojdňovej lehote, alebo povoliť plnenie prisúdenej sumy v splátkach, pričom však v takom prípade musí prihliadnuť na jeho osobné a majetkové pomery, ktoré musí zistiť a či povolenie splátok by nepoprelo samotný účel súdneho konania.

12. Dôvodné bolo odvolanie žalobcu aj proti výroku súdu prvej inštancie o trovách konania, keď súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom poukázal na ust. § 255 ods. 2 CSP a mal za to, že v danom prípade sa jednalo o čiastočný úspech oboch sporových strán. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj po rekodifikácii občianskeho procesného práva dominuje náhrade trov konania zásada zodpovednosti za výsledok tzv. zásada procesného úspechu. Táto zásada je vyjadrená v § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa uvedeného ustanovenia bude posudzovaná aj náhrada trov konania v prípade čiastočného procesného (ne) úspechu, procesného neúspechu pomerne v nepatrnej časti, ako aj v prípade rozhodnutí na plnenie, pri ktorých výrok súdne rozhodnutie v časti výšky plnenia záviselo od úvahy súdu alebo znaleckého posudku.

13. V preskúmvanej veci sa žalobca podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 153,29 eura s príslušenstvom. Podaním zo dňa 30.11.2016 doručený súdu prvej inštancie dňa 07.12.2016 žalobca žalobu v časti prevyšujúcej istinu a zákonný úrok zobrať späť a žiadal

konanie zastaviť. Žalobca tak zobral žalobu späť vo výške 3,29 eura s príslušenstvom. Napadnutým rozsudkom bol žalobca úspešný vo výške 150 euro s príslušenstvom a zavinil zastavenie konania v sume týkajúcej sa zaplata 3,29 eura. Za danej situácie, keď žalobca bol v prevažnej miere úspešný a zastavenie konania zavinil iba v nepatrnej časti týkajúcej sa sumy 3,29 eura, bol postup súdu prvej inštancie v rozpore s ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a v žiadnom prípade nie je možné konštatovať, že by úspech strán sporu bol približne rovnaký, ktorá skutočnosť by potom odôvodňovala vyslovenie, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Povinnosťou súdu prvej inštancie bude preto opätovne v ďalšom konaní rozhodnúť o splatnosti priznanej pohľadávky žalobcu a opätovne rozhodne aj o trovách konania, pričom bude dôsledne dodržiavať zásadu úspechu vyjadrenú v § 255 ods. 1, 2 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).